

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 31/2018
27.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Маје Ковачевић Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 103. став 1. тачка 4) Закона о буџетском систему, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 19Пр 4- 6111/12 од 14.07.2015. године, на седници већа одржаној дана 27.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 19Пр 4- 6111/12 од 14.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Новом Саду 19Пр 4- 6111/12 од 14.07.2015. године, окривљени АА, оглашен је одговорним због прекршаја из члана 103. став 1. тачка 4) Закона о буџетском систему и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан платити у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати изречену новчану казну, одређено је да ће се иста, сходно члану 38. став 2. Закона о прекршајима, наплатити принудним путем. Окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка, плати паушални новчани износ од 1.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене правноснажне пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 19Пр 4- 6111/12 од 14.07.2015. године, окривљени АА, поднео је захтев за заштиту законитости, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијану пресуду.

Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. Закона о прекршајима, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 285. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ број 65 од 25.07.2013. године), прописано је да захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде подиже Републички јавни тужилац у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Дакле, из цитиране законске одредбе јасно произлази да овлашћење за подизање захтева за заштиту законитости припада искључиво Републичком јавном тужиоцу, а не и окривљеном, који само има могућност да надлежном јавном тужиоцу поднесе иницијативу за подизање захтева за заштиту законитости, на основу које надлежни јавни тужилац одлучује да ли има места подношењу оваг ванредног правног лека.

Како је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео окривљени АА, на шта по закону није овлашћен, то је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је сходном применом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, у вези члана 99. Закона о прекршајима и члана 285. став 2. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић